

FS 35: Gubben Noa

Gubben Noak (1766)

Gubben Noa, gubben Noa var en hedersmann.
Da han gikk fra arken / plantet han på marken
mye vin, ja mye vin, ja dette gjorde han.

Noa rodde, Noa rodde fra sin gamle ark,
kjøpte fat og flasker, / produsert i Asker,
fylte opp med, fylte opp med fryd fra eng og mark.

Han vel visste, han vel visste at et menneske var
tørst som få blant slike / uti dyreriket,
derfor plantes, derfor plantes vin i våre får.

Fruen Noa, fruene Noa var en hedersfru,
unte gubben drikke, / bedre blir det ikke!
Gift meg bare, gift meg bare just på stunden nu!

Aldri sa hun, aldri sa hun: Nei og atter nei!
Hun ga gubben gjerne / eplegodt fra trærne,
og hans beger, og hans beger tok Sareptas vei.

Gubben Noa, gubben Noa hadde eget hår,
skjegg på kinn og kjake / kilte på hans make,
fuktet barten, fuktet barten gjennom mange år.

Lyst og glede, lyst og glede på vår grønne jord,
alt det aller beste / ønsket man sin neste.
Vi vil følge, vi vil følge salig Noas spor!

Hev ditt beger, hev ditt beger under gledens sol!
Skål for Noas venner, / før vi alle ender
tyngtet ned av, tyngtet ned av lov og slå og pol!

Denne visen ble møtt med sterke reaksjoner fra den svenske kirken. Presteskapet i Lund forlangte skillingstrykket beslaglagt og ødelagt. Dette var å drive ap med de gamle kirkefedre! Heldigvis var ikke Kongen enig!

Visen spredde seg hurtig også utenfor Sverige. I Danmark og på Island ble den raskt oversatt, og den ble meget populær.

Kanskje hans mest populære vise.

Antall svenske vers: 8

© **Freddie Langrind**

